

KOSTEL SV. FRANTIŠKA

Zprávy z farnosti

6/2001

Jeden měsíc je za námi, vstupujeme do druhé třetiny. Nejdříve chci poděkovat všem, kteří se doposud jakýmkoliv způsobem zapojili do probíhajících oprav našeho kostela. Někteří s velikou obětavostí věnovali celou řadu hodin při vysekávání drážek pro elektrické kabely, pokládání kabelů, sádrování, úklid sutě, přestavování lešení, odnášení různých věcí, přípravné práce. Nejde jen o nějaké krácení dlouhé chvíle, ale vše je nutné včas udělat, aby se v závěru mohl kostel vymalovat.

I když práce hezky pokračují, čas také neúprosně utíká. Proto vyžívám i další, abyste se u mne přihlásili, abych se pak na vás mohl obrátit ve chvíli, kdy bude vaší pomoci potřeba. Chvilu společně při práci prožité jsou hezkou příležitostí se ještě více poznat. Je to zároveň projev toho, že k sobě patříme, že vytváříme jednu farní rodinu. To, že máme mši svatou každý den někde jinde, nám může pomoci, abychom si tím více uvědomili, že tím pravým středem pro nás je Ježíš.

Právě měsíc, který teď začínáme, je pro nás příležitostí toto více prožívat. Žít s Pánem Ježíšem. Usilovat o to, aby se naše srdce více podobalo jeho srdci. Mělo by to být vidět v našem jednání. Tak jako jsem vám přál krásné prožití mariánského měsíce, tak i pro měsíc Srdce Ježíšova vám přeji hodně Božího požehnání

P. František

Kam se nám schovali katolíci?

V katalogu litoměřické diecéze je možné nalézt i zajímavé informace o farnostech. Dnes jsem vybral farnost, která má oficiální název:

Římskokatolická farnost Krásná Lípa u Rumburka

Do farnosti patří: Krásná Lípa, Hely, Chřibská Nová Ves, Kamenná Horka, Krásný Buk a Zahrady.

V následující tabulce je opět uveden počet obyvatel jednotlivých částí farnosti a počet občanů, kteří se při předposledním sčítání lidí v roce 1991 zapsali jako katolíci. Informace z posledního sčítání lidí z letošního roku nemám zatím k dispozici.

Část farnosti	Počet obyvatel v roce 1991	Počet katolíků v roce 1991
Krásná Lípa	3 059	633
Hely	5	5
Chřibská Nová Ves	0	0
Kamenná Horka	18	4
Krásný Buk	57	15
Zahrady	81	12
součet	3 220	669

Za dobu, co tuto farnost znám, se v ní odehrálo ledascos a vystřídalo se v ní již několik kněží a jeden laický administrátor. Ale lze říci, že „rozkvět“ farnosti byl někdy v době před revolucí v devětaosmdesátém. V té době byla opravena i střecha farního kostela, zvelebováno bylo blízké i vzdálenější okolí. V ústavech pro mentálně postižené byly ještě zaměstnané sestry, které se staraly nejen o kostel, ale pomáhaly i v šíření křesťanství v této oblasti, poznamenané vysídlenectvím, „chalupářstvím“, komunistickou mocí, A fara v Krásné Lípě zažila i „rušno“. Scházeli se tu nejen mladí ze širokého okolí, konaly se tam, či v blízkém okolí, letní tábory pro děti, několikrát byly uskutečněny duchovní obnovy. Prostě byl tam život, o kterém se sice příliš nevědělo, ale o to více nyní v době svobody na to vzpomínám. To bylo jen více méně soukromé odbočení. Vraťme se ke starší historii, kterou nikdo z nás nepamatuje.

Je zajímavé, že nejstarší památku Krásné Lípy datujeme letopočtem 1361 a ve stejném roce zde vznikla i farnost. Druhé založení farnosti pak bylo v roce 1724. Matriky lze studovat od roku 1651.

Již zmíněný kostel, zasvěcený sv. Maří Magdalské, stojí za prohlídku i přesto, že nebyla dokončena výměna elektroinstalace, kostel nebyl vyma-

lován a má rozebrány varhany na takovýto farní kostel nezvykle velké a cenné. Před revolucí byla na kostel i věž pořízena nová střecha, po revoluci ještě opraveny některé další krovy, jen venkovní fasáda již nese známky opotřebení. Již řadu let je možné slyšet nejen bití přesně jdoucích mechanických věžních hodin, ale i třikrát denně hlas dvou zvonů.

Ledacos by se dalo ještě napsat. O lidech i o památkách, které byly zbořeny spolu s dalšími stavbami v minulém režimu. Nyní již bychom marně hledali hřbitovní kapli Vzkříšení, kapli Nejsvětějšího Srdce Ježíšova, Zbývá kaple Panny Marie v Krásné Lípě a stejnojmenná v Zahradách. V Krásné Lípě je ještě obecní hřbitovní kaple.

Pokud budete procházet (při projíždění asi lze těžko něco vidět!) tímto městečkem, naleznete spoustu objektů, které tvořily ráz tohoto pohraničního městečka a jsou zchátralé, či je to čeká v nejbližší době. Je to smutný pohled na trosky práce našich předků, na opuštěné továrny (příznačné pro dnešní dobu v celém státě!). Pokud nebudeme úplně slepí, objevíme, kdo že „vybydlení“ domů způsobil. Konec konců nemusíme tak daleko, můžeme vidět obdobnou scénérii i v našem městě, kde se navíc postupně likvidují malé obchody, ničí městská zeleň, ... – prostě vládně moc peněz a omezenost některých zodpovědných.

připravil R. Sticha

Chiara Lubichová v ČR aneb v jednotě je síla

S rozleptaným tělem od acylpirinu jsem se doplácál 28. dubna v deset dopoledne do Pegas arény na výstavišti (v Praze). Je zřejmé, že časy se mění neb kdysi tomu tady říkali Park Juldy Fuldy. Inu bussines je bussines, co se nemění. Jsou to davy, co se sem valí, přesto ale nikde ani živáčka, kterého bych znal. A přece jen se někdo na mne zubí ve stylu americko-dealerského kip-smeiling. Říkám mu: „Tvař se přirozeně, bratře, nikdy nic nepředstírej“, a беру si od něj program. Vcházím do Arény a cestou potkávám lidi, co mne mýjí bez jakéhokoliv náznaku přátelství, mně to však bylo vcelku jedno, vyhlížím svého kmotra. Nikde není, asi odjel se svou škodovkou ... a ba ne, už ho vidím, je jako pořadatel, tak se chvíli bavíme. Zrovna přijel biskup Otčenášek, tak jsme ho uvítali, doufám, že se tvářím přirozeně. Rozloučil jsem se s kmotříkem a šel na obhlídku, co se kde děje. Abych pravdu řekl, moc se mi tu nelíbí.

Vše se mění, když přišla na podium Chiara s kardinálem Vlkem. Kardinál nám přiblížil Chiařin život. Chiara vyprávěla svoji zkušenost s Bohem. Ač to bylo pěkné, odešel jsem. Než jsem tak učinil, zjistil jsem, že nedaleko mne seděl Michal. O přestávce jsem se s ním a aspirantem Peterem odebral na nádraží v Holešovicích, kde jsme si v kiosku dali oběd. Bavili jsme se

o všem možném. Při zpáteční cestě jsem potkal několik známých. Michal měl stále hlad. Už se mi tu začalo líbit a tak kromě Michala mi udělala radost přítomnost Malé sestry Magdy a především Alenky Dudychové, kterou možná někteří znáte. Nic člověka nepotěší víc, než když potkáte člověka z dětství. No, měli jsme si o čem povídat. Po přestávce následoval balet, který byl super, ale celý jsem ho neviděl. Následovaly skupinky, po nich byla adorace a mše svatá, na ní jsem však už nebyl. S některými jsem se ještě stihl rozloučit. Teď však tradá domů. Kousek mě doprovází má dobrá kamarádka Ilonka z Chocně. Cestou jsem zpátky seděl sám. Měl jsem z toho radost. Ač se to zpočátku nezdálo, byl to pěkný den. Inu v jednotě je síla.

Jerry

Pouť do Rokole v sobotu 19. 5. 2001

Jedeme do Rokole na pouť. Vlastně když se řekne pouť, tak by se mělo jít pěšky. Jako za starých časů, kdy jsme vstávali ráno ve 3 hodiny a putovali za zpěvu mariánských písní a s modlitbou svatého růžence. Jenže do Rokole je přes 200 km a tak bychom to v jednom dni stěží stihli, zvláště když jsme staršího věku. Navštívíme-li svou pozemskou matku, je to krásné a milé, ale když jedeme navštívit nebeskou Matku, matku nás všech, to už je nejen krásné a milé, ale přímo vznešené a oblažující. Ona nás volá a čeká s otevřenou náručí. Její náruč je tak prostorná, že nás všechny přivine k sobě a přikryje nás svým pláštěm.

Jedeme tedy autobusem. Náš pan řidič je mladý muž, uctívá ke každé poutnici. Jsou mezi námi i mladší, dokonce i pár mužů. Modlíme se a zpíváme a těšíme se na setkání s Pannou Marií. Do místa našeho cíle jsme dojeli po 9. hodině ranní. Jeli jsme líbeznou krajinou, která je teď v jarní době všude sytě zelená, posetá pestrobarevnými kvítky. Nad čerstvou oranicí vysoko trylkuje skřivánek Přivítá nás malá kaplička s milostným obrazem Panny Marie s Dítětem v náručí, která je cílem naší pouti. Pod ní opodál je druhá kaplička. Kolem je už mnoho poutníků až z Moravy, kteří přijeli před námi. Celé toto poutní místo je zasazeno do krásné přírody, vlastně v horách. Je zde i domov sester Mariiných. Každý z poutníků se snaží vkročit do kapličky, aby spočinul pohledem na milostném obraze Matky třikrát podivuhodné.

Pod druhou kapličkou mezi velkými kameny vytéká křišťálově čistá voda. Zde byl v minulosti uzdraven slepý chlapec po umytí vodou z pramene. Poutníci si ji nabírají a odnesou domů. Před hlavní kapličkou je zařízení velký bílý stan s obětním stolem, připravený k sloužení mše svaté. Bude ji

sloužit biskup zdejší diecéze Mons. Duka, kterému bude přísluhovat větší počet kněží i pan arcibiskup Otčenášek, který je již v důchodu.

Zakladatel této úcty Matky Boží byl s ní tak spjatý, že měl heslo „Nic bez tebe, Maria, nic bez nás“. Během mše svaté je korunovace obrazu Panny Marie, který sem přinesli dva mladí lidé, chlapec a děvče, a zasunuli na stojan. Pan biskup má dojemné kázání. Cítíš, jak tato místa jsou promodlená. Dojemný je i průvod dětí různého věku, jak nesou kytičky do koruny Panny Marie jako součást obětních darů. Po mši svaté poutníci vzdávají hold Matce Boží zpěvem, který zahrnuje chválu, prosbu a dík Panně Marii, neboť ona darovala světu spásu.

Po mši svaté jdeme do druhé kapličky, kde je před oltářem nádoba v podobě džbánu, do něž poutníci vkládají své prosby, napsané na papírku. Nádoba je krásná, krémově bílá a jsou na ní písmena „Nemají víno, udělejte, co vám řekne“. Nádherná věta Panny Marie v Káně Galilejské, která platí pro celý svět až do jeho skonání. Poutníci jsou zváni do domácí kaple sester na přednášku, kde jeden páter vysvětluje význam úcty a korunovace Panny Marie. Také v prostorné jídelně sester je poutníkům nabízen horký čaj (venku je zima) i pečivo. Čaj pili a pojídali koláčky i na chodbách. Byla to nádherná atmosféra, taková přející jeden druhému, dívky nosí na podnosech koláčky, aby všichni měli a na všechny se dostalo. Cítili jsme, že naše nebeská Maminka je tu mezi námi. Byli jsme slavnostně naladěni a v autobuse zpět jsme vyjádřili dík Panně Marii modlitbou svatého růžence a písní K nebesům dnes zalet' písní“ ...

Bystráková, poutnice z České Kamenice

Diecézní setkání mládeže s biskupem anebo, jak to bylo, je a bude

Jak už víte z minulého Farního zpravodaje a článku pana Stichy, o víkendů před Velikonocemi proběhlo 23. diecézní setkání mládeže. Jistě anebo možná vás bude zajímat, co „diecézku“ předchází a čím to byl vlastně nápad tyto akce pořádat a jak je to s přípravou atd. O tom všem bych vám chtěl povídat. Jak možná víte, či nevíte, už od roku 1985 v různých zemích probíhají tzv. Světové dny mládeže s papežem, a protože to bylo v době, kdy ve většině zemí Střední Evropy byl komunismus, nebyla tedy možnost projevit svou víru bez následků. Tak tedy v roce 1990 na podzim mohla poprvé proběhnout tzv. diecézka s biskupem. Účelem těchto setkání je vzdělání ve víře, poznávat se s přáteli, je na nich čas na zábavu, na zamyšlení i naslouchání a mohou vám říct, že vždy stojí za to se jich zúčastnit. I když je to papežův nápad, tak na celém světě v diecézích je organizují Diecézní centra mládeže (DCM).

Naše DCM organizuje i setkání animátorů, různé výlety, poutě a podílí se i na přípravě Světových dnů mládeže a také vydává časopis Matěj. Ten vychází už od roku 1994. Pokud jej chcete číst a později i třeba odebírat, můžete si jej půjčit na faře u otce Františka v knihovně.

Na Diecézním centru mládeže v Litoměřicích se vystřídali 3 lidé. Prvním byl Petr Kubias (1990-1997), ten začal vydávat Matěje. Druhým byl Vladimír Novotný (1997-2000). Třetí je Daniela Nešporová a na centru je od podzimu 2000. „Diecézek“ bylo 23 a každý rok dvakrát - na jaře a na podzim. Na jaře jsou v Litoměřicích a na podzim vždy v nějakém městě naší diecéze, jmenovitě třeba Děčín, Bohosudov, Liberec, Česká Lípa. Kde bude 24. „diecézko“, to v tuto chvíli nevím. Co vám však mohu doporučit, je účastnit se přípravy „diecézka“, ať si můžete vyzkoušet, jak vypadá v zákulisí takováto akce. Já sám jezdím na „diecézka“ od podzimu 1991 a byl jsem zatím na všech s výjimkou Liběšic (podzim 1993), Liberce (túším podzim 1994) a tak jsem se od jara 1995 začal účastnit přípravy a vystřídal jsem všechno od pořadatele až po moderátora.

To, že jsem moderoval, bylo tak. Přijel jsem na přípravu „diecézka“ na jaře na den před Květnou nedělí. Přijel jsem s tím, že pomůžu, co bude potřeba. Ve snu by mě nenapadlo, že na mne vyrukují s moderováním. Měl jsem moderovat s Eliškou Sladkovskou. Přišel den „D“ a tak vítám s Eliškou účastníky „diecézka“. No začátek celkem dobrý. Pak už to začalo jít s kopce. Začalo to tím, že jsem měl přivítat Vládu, co přišel zrovna na Centrum mládeže a generálního vikáře Havelku, co vystřídal P. Bezděka. Eliška jim předala květiny a já měl říct nějaké moudro. Nu, co ze mě vylezlo: „Tak vás tady pěkně vítám, a ať se vám tu líbí, a šťastnou cestu, pane faráři!“ Načež mi odpovídají: „Ale my nikam nejedem!“ A já říkám: „To nevadí!“ A to není všechno. Kdykoliv jsem P. Havelku potkal, věděl, že jsem z Děčína, a ptal se mne, kdy zas budu moderovat s Eliškou „diecézko“. Natolik se mu to zřejmě líbilo.

Tím to pro mne neskončilo. Poté, co si generální vikář P. Havelka sedl, program pokračoval. Eliška přivítala P. Šimáčka a ten nás pozval na Světový den mládeže s papežem, mluvil, co nás tam čeká a nemine. A zatím, co Mírek mluvil, bylo dohodnuto, že vyjde Eliška a poví, co dál. Jenže v zákulisí jsme se dohadovali, kdo půjde. Já přesvědčoval Elišku a ona zase mě. No nakonec jsem šel já. Mírek tedy skončil a povídá: „A nyní předávám slovo moderátorce.“ A na podium jsem vyšel já, aniž to Mírek věděl. No měli byste vidět tu reakci publika, zkrátka na čtvrt hodiny jsme museli udělat přestávku, jak se chechtali, pak jsme mohli teprve pokračovat v programu. Naštěstí to byl už téměř konec hlavního programu a našeho moderování. Po něm byl oběd, skupinky a mše svatá. Tak to vidíte, že na „diecézku“ může být i legrace. Pokud i vy ji chcete zažít, můžete mi dát

vědět. Stačí se na mne doptat na faře u otce Františka. A já se pak budu těšit, že na „diecézko“ pojedete z Děčína víc lidí, že nepojedu sám. Anebo mi napište do Farního zpravodaje. Tak se mějte s Pánem Bohem.

Jerry

Malý dovětek - nebojte se, jenom chvíli aneb malé zamyšlení.

Pan Sticha si ve svém článku posteskl, že na „diecézko“ přijelo z děčínských farností jen málo mladých lidí. Kdybych to spočítal, tak jich bylo 7, což je z 60-ti tisícového města vsutku málo. Jak je to možné? Jsou tu tři „spolča“. Jsou tu ti, co zpívají ve škole. Jsou tu děvčata, co se schází na jakési sešlosti nebo spolču. O tomto spolču nevím skoro nic, jen to, že to vede Maruška Jirásková a neobjektivně musím říci, že mi to přijde jako dámská jízda, kam nemají mužský přístup. No snad mi to Maruška jednou vysvětlí. Dále tu je skupina, co připravuje maňáskové divadlo. A ještě se uvažuje o obnově duchovních večerů a o spolču, kde by se četlo z bible, povídalo, zpívalo a hrály hry a také připravovaly i jiné akce (výlety, „diecézko“...). No zkrátka navázalo by se v podstatě na spolčo, co vedl Aleš Klauudy. Zatím je jen u úvah. A tak vás chci poprosit o modlitbu za nás mladé, ať jsme oporou své farnosti a diecéze. A taky chci poprosit farní radu o to, co s mladými z farností, co by bylo pro ně dobré.

Jerry

Farnost „putující“

Vzpomínáte? P. František nás tak hezky nazval v jednom úvodníku. Nyní již máme v tomto směru nějakou tu zkušenost. Náš kostel se mezitím změnil v dost nehostinné místo plné prachu a oklepané omítky, ale poměrně rychle se z tohoto šoku začíná zotavovat. Šok to opravdu byl, protože se to vše událo ve velice krátkém čase. Nyní již máme ve zdech nová elektrická vedení, která by měla přečkat další desetiletí. Pro informaci. Podle některých důkazů se jedná pravděpodobně o třetí rekonstrukci elektroinstalace.

Protože farní rada, jak si můžete dále přečíst, se při probírání prací zaměřila hlavně na úklid a sekání, chci napsat převážně o jedné ze dvou hlavních činností, která je neprávem opomíjena a která stojí desítky hodin „volného“ času přípravy i realizace. Není realizována dodavatelsky jako ta druhá – malování kostela. Ano, jedná se právě o elektroinstalaci.

Prvá elektroinstalace byla asi dosti jednoduchá. Jednalo se o kroucená šňůrová vedení na porcelánových izolátorech. Mělo to výhodu, nemuselo se sekát do zdí.

Druhá elektroinstalace byla provedena nejkvalitněji. Do zdí se opravdu promyšleně zasekaly povlakové trubky a rozvody (převážně osvětlení) byly

velice rozsáhlé. Vedení bylo provedeno pečlivě, jak bylo v předválečné době dobrým zvykem. Kostel měl lustry, osvětlené bylo i schodiště a půda. Přívod pro kostel byl řešen kabelovým vedením, měření odběru elektřiny bylo v zadní stěně vpravo uvnitř kostela.

Stavebních úprav bylo v našem kostele již provedeno několik. Dochovaly se plány, které počítaly s rozsáhlou přestavbou kostela do podoby, že byste jej jen stěží poznali. Když by se to bývalo podařilo realizovat, bylo by to pro nás nyní dobré, bylo by mnohem více místa. Vznikly by postraní velké kaple po pravé i levé straně. Ale ani naši předkové neměli peněz nazbyt a tak kostel zůstal ve tvaru, ve kterém byl postaven. Jeho členěná architektura je hezká, ale náročná na úpravy interiéru a na osvětlení vnitřního prostoru. Nejsem pamětník (pamětníci si svá „tajemství“ berou postupně do hrobu ...), ale při různých příležitostech jsem se něco málo dozvěděl. Jistě je vám také známo, že náš kůr byl podstatně zvětšen (podívejte se zespona na strop pod kůrem ...), to bylo při příležitosti pořízení velkých varhan, které jsme na kůru ještě před uzavřením kostela měli. Bylo to tenkrát nutné, ale jednalo se o zásah, který pravděpodobně z architektonického hlediska kladně hodnotit nelze.

Nechci zde kritizovat to, co se v roce někdy kolem roku 1974 dělalo. Byl spíše zážrak, že se tehdejší dílo zdařilo a kostel cíleně nezanikl jako desítky jiných. Tehdy se dělala i zbrusu nová elektroinstalace. Jednalo se o velké dílo, kde se počítalo i s akumulacním vytápěním. Experimentovalo se i s netradičním osvětlením chrámového prostoru, které ale nebylo nikdy plně funkční a na mnohých místech nebylo pořádně vidět. Na svou dobu se jednalo o progresivní rtuťové výbojky, kombinované se žárovkami, ale provedení naprosto neestetické a nakonec i nepraktické. Výbojky se postupně přestaly používat pro hlasité bručení použitých tlumivek. Navíc všechna vedení byla provedena plochými hliníkovými vodiči (stará byla měděná i když i „hadrovou“ izolací). Kostel byl vymalován. Byly odstraněny všechny lustry, odstraněna mřížka, použit obětní stůl (původně levý postranní oltář), hlavní oltář byl nahrazen částečně restaurovaným renesančním postranním oltářem z Krásného Studence, do zdi zabudován nový svatostánek, Bylo toho asi ještě více, ale jak jsem psal, pamětníkem nejsem a nikdo si tehdy s kronikou hlavu nelámá.

Problémy byly i se zatékáním složitými úžlabími střechy u věže. Následkem toho uhnily stropní trámy (snad problém všech kostelů) a bylo vytvořeno provizorní zavěšení trámů na půdě. Tento problém si vyžádá další řešení v budoucnosti. Nabízí se řešení v podobě odlehčení celého půdního prostoru odebráním dlažby, která jen celou konstrukci zatěžuje. Potom by bylo technicky schůdné jeden trám po druhém nastavit. Práce sice dlouhodobá, ale nemělo by se na ni zapomenout.

Po roce 1989, když na faru přišel P. František se rekonstruovala od základu celá fara. Bylo to asi v poslední chvíli. To se také postupně začaly realizovat drobné úpravy v kostele. Namátkově jmenuji: Pořízení ozvučení kostela, úpravy v rozvaděči, oprava varhan, nová střecha, nová fasáda kostela, zřízení halogenového osvětlení, posunutí lavic dopředu a vybudování nové předsíně s automatickým osvětlením a nástěnkami, nahrazení prvních lavic upravenými židlemi pro získání prostoru při různých akcích, položení nové dlažby po celé lodi kostela, zvýšení presbytáře a položení mramorové dlažby, umístění nového kříže nad svatostánek a přemístění sochy P. Marie, Možná toho bylo mnohem více. Někomu se některé úpravy líbily, jiný se s tím nedokáže smířit dodnes. Pravda je, že v prostoru našeho kostela je těžké něco měnit.

A nyní právě nastala doba, kdy by mělo dojít ke změnám svým způsobem podstatným. Snažte se pochopit, že různá provizoria nelze ponechat věčně a kostel byl již po skoro 30 letech dosti špinavý. Co nás tedy čeká?

Nejprve to, co nebude na první pohled vidět. V celém kostele bude nová elektroinstalace. Opět budou ve zdech měděné vodiče, jejich životnost je takřka neomezená a navíc vedení pro různá slaboproudá zařízení. Z toho co uvidíte, to budou zvláště pro náš kostel navržená osvětlovací tělesa, která by měla zajistit jak estetickou úroveň, tak i osvětlení celé vnitřní prostory kostela. Navíc bude využito moderních prostředků, které šetří elektrickou energii při vyšší hladině osvětlení. Doufejme, že se tento záměr podaří opravdu realizovat. Závísí to i na sponzorech.

Bude použito opět osvědčené ozvučení kostelní lodi, ale navíc přibude možnost používat mikrofon od varhan. Varhany budou mít samostatné reproduktory, takže zvuk by měl být podstatně kvalitnější. Bude použito již před několika lety zakoupené číselné tablo pro zobrazování čísla písně, která se právě má zpívat.

Na kůru již nejsou velké pneumatické varhany. Sloužily řadu let i přes nevhodné úpravy, které byly při instalaci na rozšířený kůr provedeny. Byl učiněn pokus o jejich odprodej. Zájemci ale vesměs měli zájem jen o pískálový materiál a to by znamenalo konec celého nástroje. Protože zájem nebyl ani o přemístění do Nebočadského kostela, byly nakonec varhany převezeny do kostela ve Stráži pod Ralskem, kde budou opraveny a budeme si je tam doufejme moci poslechnout v kráse, jakou jsme v našem kostele dosáhnout při nejlepší vůli nemohli. A že se to podaří, věřím, protože varhan se ujmul pan Zadina z České Lípy, který nám opravoval harmonium v Bynově a práci odvedl opravdu kvalitně. Ten sice celou opravu asi nedokončí, protože změní své působíště, ale snad varhanář od Karlových Varů svou práci odvede též kvalitně. Pokud někdo bude mít zájem a bude jej zajímat jak se takové varhany rozebírají, bude určitě možné shlédnout do-

kument, natočený pro farní archiv amatérskou videokamerou. Sám jsem se stěhování varhan také účastnit nemohl pro zaměstnání a tak se na promítání již těším. Celá naše rodina, zvláště dcery, měla k tomuto nástroji hluboký vztah.

S pracemi v kostele to není sice zdaleka u konce, některé práce budou trvat odhaduji možná celý rok po otevření kostela pro mše svaté, přesto bych rád poděkoval všem, co se podíleli na vysekání staré elektroinstalace, vrtání otvorů, přípravy některých nových tras, pomoc při pokládce nových vedení, obstarávání nástrojů, atd.. Jedná se sice jen o zanedbatelnou hrstku lidí (počítal jsem s mnohem větším zájmem), ale bez jejich pomoci bychom nebyli tam kde dnes jsme. Není možné jmenovat jednotlivě, protože jsem se možná ani se všemi nesešel. Je zde ale ještě jedna věc. Uklid. Popravdě řečeno si to neumím zatím ani moc představit. Bude to hodně náročné a bude potřeba mnoho těch, kteří obětavě pomohou. Na závěr se bude jednat o nátěry a odborné čištění obrazů a soch, které by se na svá místa měly dostat až po náležitém ošetření. Zde bude nutné odborné rady a pečlivých rukou. Navíc si myslím, že důležité bude chrámový prostor zaplňovat postupně renovovanými předměty. Zde spěch by byl špatný pomocník.

Pokud jste dočetli mé nesourodé povídání o našem kostele až sem, máte o náš chrám pravděpodobně zájem a máte velkou trpělivost. Potom toho využijte i pro prosbu o doprovázení oprav modlitbou, která je a bude neméně důležitá. A s tou může pomoci i ten, kdo se nemůže oprav účastnit bezprostředně z libovolných důvodů.

Pokud se budeme na opravách kostela takto účastnit, bude skoro jisté, že v naší farnosti se to odrazí kladným způsobem.

P. S. Prosím Farní radu, aby některé informace v časopise uvedené brala jako podněty a nekonstatovala, že nikdo žádné nedodal.

R. Sticha

Pohádka o divadle po divadle

Milé děti, povím vám pohádku, která je anebo není pohádkou. Nuže, poslouchejte. Pardón, čtete. Žila byla v jedné zemi jedna farnost a v té farnosti žil jeden pan farář, jmenoval se František. A tento pan farář František, kterému lidé neřekli jinak, než otče Františku, to víte, děti, je to vskutku opravdový tat'ka. A protože má rád nejen děti, přemítá, čím by jim udělal radost. Jak tak přemítá a hraje si s kapesníkem, no přišlo vám to jak blesk z čistého nebe, vzkřikl: „Mám to! Juché, budeme hrát divadlo s maňáskama!“ Otec František je mužem činu, ztloukl pár prken, našil látku, vyrobil oponu a jak už to v pohádkách chodí, tak když se někteří lidé z farnosti

dozvěděli, co kutí a na co přišel, rozhodli se mu pomáhat. A tak ta k hlavě přišla látka, co by tělíčko, ten vyrobil hlavičky, ta vyrobila kulisy. Když to vše bylo vyrobeno, bylo potřeba sehnat lidičky, co by vodili maňásky a lidičky, co by je mluvili, kdo by režíroval a uváděl představení a kdo by hrál o přestávkách na kytaru. I to se podařilo. A tak se podařilo, že premiéra se odehrála zrovna na sv. Mikuláše. Což, jak víte, děti, byl taky člověk, který rozdával lidem radost a lásku. A tak si, děti, vzpomeňte během roku, že si máme dělat radost sobě a druhým.

Zazvonil zvonec a ne pohádce není konec. Dobrou noc vám přeje

Jerry

P.S. Nezapomeňte nám namalovat napříště, co se vám v divadle líbilo.

Co jste nám napsali o víře

Příspěvky jsou otištěny bez obsahových úprav tak, jak byly předány a vyjadřují názory pisatelů a tudíž za obsah odpovídají sami autoři.

Panna Maria - záchránná archa (5. pokračování)

Než si vytkneme další vlastnost Panny Marie, připomeňme si:

V druhém pokračování bylo hlavní téma „**Svobodné rozhodnutí**“, avšak **svoboda nese s sebou zodpovědnost**. Nad tou se nyní zamyslíme. Ta je jednou z podstatných vlastností, která se ze všeobecného života valem vytrácí a nahrazuje ji **sobectví**. Kam sobectví vede, začínáme v dnešní době silně pociťovat v aroganci ke všemu. Moderní člověk, který je zmítaný, ubitý a orientovaný na věci kolem sebe, je čím dál tím více neosobní, podléhá náročným požadavkům svých pudů a rozmarných přání.

Avšak za časné a věčné blaho jsme křesťané zodpovědni nejen za sebe, ale i za druhé. Ano, i za ty, neb křtem jsme přivtěleni ke Kristu, stáváme se Jeho tělem - to mluví samo za sebe, do jaké míry jsme zodpovědni za své jednání.

Panna Maria ve své době na tom nebyla lépe než my. Vždyť její soukmenovci se starali jen o to hmotné, válčili, aby získali vládu nad druhými národy. O postavení ženy v té době je lépe pomlčet. Přesto měla odvalu vzít tuto zodpovědnost na sebe s velikou důvěrou v Boží pomoc. Svou angažovanost dokazuje nám i v nynější době, kdy na různých místech světa nám sděluje svá poselství, pomáhá a varuje.

Jsme nakloněni k touze po pohodlí – začněme tedy plnit své povinnosti **svědomitěji** – to je první krok k naší zodpovědnosti za sebe, ale i za ty, kteří se mnou přijdou do styku. Znamená to pro mne:

odložit strach z námahy, utrpení, ...

nebýt sobecký (myslet jen na prospěch svůj)

nebát se angažovanosti pro společenství (vytváří to vztahy)

Panna Maria po vstoupení Ježíše do nebe sloužila Církvi – ochotně přijímala ty, kteří její pomoc potřebovali. Okolnosti jí vždy ukazovaly, co má činit.

Nemáme právě podobné možnosti? Bojím se, Pane, tvé náročnosti; ale kdo ti může odporovat, aby přišlo tvé království, a ne moje, aby se konala tvá vůle, a ne moje, pomoz mi říci **ANO**.

zaslala Soňa Šenková

&

Krize teorie velkého třesku?

Dokončení z minulého čísla:

4. Současné potíže standardního modelu

Navzdory velkému úspěchu teorie velkého třesku, jež geniálně propojuje makrokosmos astronomů s mikrokosmem částicové fyziky, jsou v základech této velkolepé stavby uloženy nášlapné miny, z nichž některé hrozí výbuchem. Již v r. 1936 si povšiml americký astronom švýcarského původu F. Zwicky, že existuje soustavný rozdíl mezi hmotností galaxií, vypočtených na základě gravitačního působení, a hmotností odvozenou z množství pozorované zářivé hmoty. Výsledkem je značný nepoměr mezi dynamickou a zářivou hmotností galaxií i galaktických „hnízd“. Podle současných měření činí tento nepoměr 100:1, tj. celková hmotnost pozorované části vesmíru je o plné dva řády vyšší, než hmotnost objektů, které zde můžeme pozorovat současnou astronomickou technikou (hvězdy, mlhoviny, chladný prach a plyn).

To znamená, že v galaxiích je přítomna podivná skrytá hmota, jež se astronomicky nijak neprojevuje, ale přitom má gravitační účinky podstatně převyšující gravitaci hmoty zářivé. Astronomové si dlouho mysleli, že podstatou skryté hmoty mohou být slabě svítící objekty (trpasličí hvězdy, planety a přechodné útvary, zvané hnědí trpaslíci), nebo vůbec nezářící černé díry. Nicméně moderní pozorování zejména z Hubblova kosmického teleskopu zřetelně prokazují, že výskyt takových objektů ve vesmíru je téměř zanedbatelný - v nejlepším případě představují pouhých 5% skryté hmoty vesmíru.

Fyzikové poukázali před několika lety na to, že nepatrné všepromikající částice - neutrina - mohou mít sice malou, ale přece jen kladnou klidovou hmotnost. Pokud je ve vesmíru velký počet volných neutrin, pak by ve svém úhrnu mohla představovat výrazný příspěvek ke skryté hmotě. Nejnovější laboratorní měření však ukazují, že pomocí neutrin lze objasnit nanejvýš 30% skryté hmoty vesmíru. Dospíváme tedy k nepřilíš povzbudivému zjištění, že navzdory úžasnému pokroku experimentální fyziky i pozorovací astronomie nemáme dodnes žádnou konkrétní představu o povaze naprosto rozhodující složky vesmírné látky. Jakákoliv teorie nebo model, jež v kosmologii používáme, jsou tudíž ověřovány jen na „špičce ledovce“ - zářivé hmotě vesmíru, zatímco daleko největší část kosmického ledovce je v podobě skryté hmoty kdesi pod hladinou, což může snadno „pokazit“ kterýkoliv kosmologický model.

Hubblův kosmický teleskop se po opravě koncem r. 1993 soustřeďuje na řešení ústřední kosmologické otázky, tj. jak starý je vesmír a jakou budoucnost má vesmír před sebou: konečnou či nekonečnou v čase. K tomu cíli je potřeba podstatně zlepšit kalibraci stupnice vzdáleností galaxií, neboť na jejím podkladě lze kalibrovat také Hubblův vztah a určit velikost Hubblových konstanty. Stáří vesmíru je totiž nepřímo úměrné velikosti této konstanty.

Ke kalibraci vzdáleností se užívají velmi svítivé proměnné hvězdy, které se podle prototypu - hvězdy ϵ Cephei - nazývají cefeidy. Zaslouhou Hubblova kosmického teleskopu se r. 1994 poprvé zdařilo nalézt cefeidy v kupě galaxií v souhvězdí Panny ve vzdálenosti zhruba 50 milionů světelných let od Země (pozemní dalekohledy dokázaly odhalit cefeidy jen do vzdálenosti 12 milionů světelných let). Tím se přirozeně zvýšila přesnost kalibrace vzdáleností - jenže „nesprávným“ směrem: odvozená hodnota Hubblových konstanty se zvýšila více než o polovinu, a v odpovídajícím poměru pak klesne očekávané stáří vesmíru - na hodnotu pouhých 8 miliard let!

Tak se dostáváme do obdobné situace, v jaké byl sám E. Hubble v době, kdy z jeho kalibrace vzdáleností vycházelo nepřiměřeně malé stáří vesmíru. Současně uznávané stáří sluneční soustavy včetně Země činí sice jen 4,5 miliardy let, ale astronomové mají prvotřídní důkazy o tom, že mnohé hvězdy a hvězdokupy v Galaxii jsou staré alespoň 12 a možná i 15 miliard let.

5. Existuje východisko z krize?

Někteří autoři volí proto velmi radikální postoje a domnívají se, že tím je teorie velkého třesku pohřbena, jenže ani oni nenabízejí žádnou alternativu.

Problém skryté hmoty může vyřešit nejspíše částicová fyzika, zejména pomocí plánovaných nových experimentů, při nichž by se mohlo zdařit

odhalit supersymetrické protějšky dosud známých částic. Pak se teprve ukáže, do jaké míry představuje pozadí skryté hmoty ohrožení standardního kosmologického modelu.

Pokud jde o revizi hodnot stáří vesmíru, zůstává většina astronomů zdrženlivá. Určování vzdáleností pomocí cefeid v jiných galaxiích má totiž řadu slabých míst a také odlišení kosmologické složky červeného posuvu v blízkých kupách galaxií (z kosmologického hlediska je totiž kupa galaxií v Panně až příliš blízko!) není vůbec snadné. Proto bude potřeba shromáždit jak kosmickými aparáty tak i novou generací pozemních teleskopů ještě podstatně více kvalitních údajů, než se podaří teorii velkého třesku buď znovu potvrdit či případně vylepšit, anebo definitivně opustit.

Kromě toho samotná obecná teorie relativity má ještě „reservy“. Po dlouhou dobu totiž A. Einstein koketoval s myšlenkou zavést do rovnic teorie relativity tzv. kosmologickou konstantu. V době, kdy ještě nikdo nevěděl o Hubbleově objevu rozpínání soustavy galaxií, umožňovala nenulová kosmologická konstanta rovnice řešit - po Hubbleově objevu však Einstein označil zavedení nenulové kosmologické konstanty za „největší chybu svého života“. V současné situaci by však opětné zavedení nenulové kosmologické konstanty mohlo být pro teorii velkého třesku doslova záchranným pásem. Tím, že nenulová kosmologická konstanta je ve své podstatě libovolná, lze totiž její hodnotu zvolit tak, aby se odstranil rozpor mezi stářím objektů ve vesmíru a stářím vesmíru, odvozeným z konstanty Hubbleovy. Není to přirozeně nijak zvlášť elegantní řešení.

Nicméně není úplně vyloučeno, že největší Einsteinovou životní chybou bylo právě jeho prohlášení o největší životní chybě... A pro ty, kdo nejsou nakloněni romantickým řešením, připomínám výrok Eddingtonův, že nemáme věřit žádnému pozorování, pokud ho nemáme teoreticky objasněno.

Jiří Grygar (Psáno pro revui České křesťanské akademie UNIVERSUM)

Hnutí Křesťan a práce (KAP)

dokončení z minulého čísla

V přednáškách nad listem k sociálním otázkám Pokoj a dobro mimo jiné zazněla věta: Odpovědnost člověka jako správce přírody a celého stvoření. Byla uvedena citace papeže Jana Pavla II. z encykliky Centesimus annus: „Velmi znepokojivá je otázka ekologie. Člověk, který je více v zajetí touhy po majetku a po požitku, spotřebovává nesmírným a nedisciplinovaným způsobem zdroje Země i Zemi samotnou. Neuvážlivé ničení prostředí se zakládá na dnes značně rozšířeném antropologickém omylu. Člověk, který odhaluje svou schopnost měnit vlastní práci svět a v určitém smyslu jej nově tvoří, zapomíná, že se to děje vždy jen na základě prvotního daru věcí

od Boha. Místo toho, aby plnil svůj úkol spolupracovníka Božího na tvořivém díle, staví se člověk na místo Boha a vyvolává tím nakonec vzpouru přírody, která je jím víc tyranizována než spravována.“

Vedle starosti o věci sociální rozšiřuje svatý Otec starost církve i o životní prostředí. Kořenem ekologické krize je nekonečný nárok v konečném světě. Lidské potřeby jsou bez hranic – žádá stále víc, bez ohledu na hodnoty a řád. Tržní ekonomika přímo nutí lidi ke zvyšování požadavků a skromnost je úhlavním nepřítelem trhu. „Snáze projde velbloud uchem jehly než bohatý do Božího království.“ Ale jediné myšlenka skromnějšího lidstva je východiskem.

Immanuel Kant (německý filosof): „Člověk je bohatý nejen tím, co vlastní, nýbrž mnohem více tím, o čem ví, že se bez toho se vší důstojností obejde. A tak je možné, že lidstvo získává tím, že ztrácí, a stává se bohatší tím, že chudne.“ Myšlenky skromnosti se chopili Holanďané a přijali práci na částečný pracovní úvazek – to je odlišuje od zbytku Evropy – mají raději menší příjem, ale více času na osobní rozvoj.

Nám křesťanům chybí určitá etika v jednání, chybí spiritualita práce – člověk je mírou ekonomického jednání. Spiritualita práce? Co to znamená? V pracovním procesu vznikají 4 oblasti vztahů:

1. Já a Bůh – každý z nás se musí snažit o osobní spiritualitu a ta mne formuje a mé chování křesťana má vliv na provoz v zaměstnání, protože svou spiritualitou utvářím prostředí – stávám se pro druhého vzorem.

2. Já a já – lidé si všímají mého chování. Jsem-li ochoten rozpoznat svůj talent a ten podporovat – učit se celý život – dělat to, co umím lépe, rozpoznat při tom své hranice, neb čas je můj život, jsem za něj zodpovědný Bohu. Jak já zacházím s ním?! Je to můj statek! Důležité je, aby byl dobře rozdělen, aby pomáhal druhým.

3. Já a ty – říkáme si bratře, sestro, umíme to převést na pracoviště? Bereme svého nadřízeného či podřízeného tak? Člověk má na svého zaměstnavatele či spoluzaměstnance určité duchovní požadavky. Bude-li pro nás bratrem, sestrou, bude spokojen a to je předpoklad vzájemné spokojenosti.

4. Já a mé okolí – jsme povoláni, abychom se podíleli na tvoření (rozvíjet a chránit). Na pracovišti se nám jedná o zacházení s vodou, elektřinou, vzduchem, materiálem ... prostě využít ekologického rozvoje, který vytváří šance.

Ekonomika se neobejde bez obětí, bez etiky, proto u křesťana je především důležitý osobní vztah k Bohu, který umožňuje důstojný život – zodpovědnost každého za sebe. V ekonomice společnosti nedosáhneme ničeho, jestliže jejím základem nebude kultura dávání, která je vlastní evangelio.

liu. Výkonná ekonomika dokáže sjednotit tým – „kdo je představený, ať slouží“ – službou se stává osobností.

S. Š.

Jak to je s námi?

Ve farním časopise, který se vydává v Roudnici nad Labem otiskují zajímavý seriál: *Co jsme (možná) o mši nevěděli*. Jedná se o myšlenky tamního duchovního otce, které se netýkají jen roudnické farnosti.

Vybavil jsem si to při nedělní mši 6. května, kdy jsem pozoroval, jak docházejí na mši opozdílci během mše svaté. Nechci kritizovat, jedná se zde o nouzové řešení a dobře vím, že někteří z nás prostě na 8. ráno se nedostanou včas. Někteří by „museli“ jet tak jako my dříve a čekat skoro půl hodiny na mši. Někdo by opravdu musel čekat i hodinu! Jenže nejsem v kostele ani u sv. Václava, ani u nás poprvé a vím, že se tak u některých lidí takto děje z železnou pravidelností. A to i u některých z motorizovaných. A protože je mi občas vyčítáno, že si tohoto nešvaru všímám jen já, rozhodl jsem se přetisknout jednu část ze shora uvedeného seriálu, ať je to zase pro změnu na někom jiném

33. Kolikrát bezděčně říkáme: „Musíme jít do kostela“. Když se blíží hodina nedělní mše, většinou máme nejvíce povinností a práce. Díváme se na hodinky, musíme už vyrazit A stejně přijdeme pozdě.

Mše svatá nesmí být pouhou povinností. **To, co vnímáme jako povinnost, nikdy neděláme s nadšením.** Vždy to bude mít příchuť jakési hořkosti a nepříjemnosti. Je pak pochopitelné, že se na ni nebudeme těšit. Mladí lidé nechtějí moc do kostela chodit. A proč – ptají se babičky – vždyť je ke kostelu vždy vedly. A říkaly jim, že se jim bez Boha nebude dařit. A jim se daří Bez Boha i bez kostela. Těžko se hledá odpověď. Jednou z možností je ale také skutečnost, že jsme v nich k víře a náboženství vypěstovali my dospělí vztah jako k povinnostem. **Děti a mládež už často nemají žádný vztah k Bohu i proto, že v jejich představách je to Někdo, kdo po nich pořád něco chce.** A co uděláme i my, když se nám nabídně, že něco, co jsme museli, najednou nemusíme? Vydechneme si Možná bylo zapotřebí nejen požadovat, ale i vysvětlovat. A na vlastní kůži ukázat, co s námi účast na mši dělá – že jsme vyrovnanější, pokojnější, laskavější.

34. **Lze vůbec mluvit o povinnosti vzhledem ke mši,** když víme, že mše je projevem veliké Boží lásky k nám? Je smutné, když i věřící se ptá: „A to se musí jít na mši?“

Kdybychom vyhráli v nějaké hře nebo sázce milion korun a přišlo by nám z pošty oznámení o vyzvednutí výhry, jaké důvody by nám překazily

Jít si tu výhru vybrat? Déšť, horečka, vichřice ... co by nás asi mohlo odradit od cesty na poštu? Bolavé nohy, chřipka ... ? A náš výraz na tváři v okamžiku, kdy se rozhodujeme jít do kostela je „pěkným“ srovnáním s nadšením pro cestu za milionem korun Co je po pravdě pro nás důležitější a významnější?

Ve mši se nám dává samotný Bůh. **Jak chceme my lidé být s Bohem celou věčnost, když nedovedeme být s ním jednu hodinu v týdnu?** Když si porovnáme čas, věnovaný jiným záležitostem (zevnějšek, televize, holič, noviny, jídlo ...) s časem, který věnujeme Bohu - **Bůh tuto bitvu s časem u nás prohrává.** Jeden den má 24 hodin, jeden týden 7 dnů. Dohromady je to 168 hodin. A z této hromady hodin máme „povinně“ pouze jednu hodinu věnovat Bohu ve společenství s ostatními křesťany v kostele. Od Boha chceme věčnou blaženost. I ti, kteří nechodí do kostela, podvědomě očekávají od Něho věčné štěstí. My tedy chceme maximum, ale dávat jsme ochotní jen minimum **Stačí, aby některé naplňování Božího (v tomto případě třetího) přikázání nebylo v souladu s naší představivostí, a je jasné, co zrealizujeme.**

Pokud je mše projevem Ježíšovy lásky ke mně, nelze ji chápat jako povinnost. Když se blíží neděle anebo zasvěcený den, měli bychom se už pár dnů těšit na ten okamžik setkání. V neděli bychom tedy měli bez problémů umět říct ne těm věcem, které nás odrazují anebo komplikují naší účast na mši. Spěchat na ni, abychom my netrpělivě čekali na hlas zvonce, který ohlásí začátek bohoslužby. A ne chtít, aby kněz čekal na nás. **Je neděle. Já prostě nemohu nejít do kostela**

35. Jsou události v pracovním, osobním i rodinném životě, které jsou všední, ale i události, kterým připisujeme slavnostní ráz. Slavnost má zvláštní atmosféru, pohodu, předchází ji netrpělivost i napětí. **Doprovodným charakterem slavnosti** (křtina, maturita, osmnáctina, svatba, ...) **je její intenzivní vnitřní prožívání.**

Mše a slavnost? My říkáme: „Chodím na mši“. Na mši svatou bychom neměli chodit jen tak, jak se chodí pro mléko a rohlíky do samoobsluhy. „Jsem na mši.“ I sloveso být vyvolává dojem, jako bychom byli na zápasu, na mítinku Byl jsem tam, podepsal jsem prezenčku, jsem zaevidován. „Poslouchám mši“. Tak, jak poslouchám rádio (při poslechu se klidně dá dělat i něco jiného, příp. při znelíbení některé písničky jednoduše přeladíme). „Kdy vy děláte mši?“ Tak to je asi nejhorší – dělat mši jako řemeslo Krásným, i když zřídka užívaným slovesem je „slavit mši“. Latinsky je to sloveso „celebrare“, z toho pochází i slovo „celebrovat, celebrant“.

Na mši nemůžeme být jako pasivní diváci. Zhodnotit výkon všech zúčastněných, pouze jeden ne – a to svůj. **Každý tvoří součást mše,** a proto

každý musí zhodnotit (anebo přehodnotit) to, jak zpívá, modlí se, odpovídá, registruje, kam se dívá, na co myslí, co prožívá

„Co jsme (možná) o mši nevěděli“ z farního časopisu Zvěsti 3/2001, vydávaného v Roudnici n/L

&

Okénko do knihovny

&

Informace z Arcidiécezního pražského zpravodaje

(také tyto časopisy je možné se na faře zapůjčit, jsou tam zajímavé zprávy o různých aktivitách v pražské církvi)

Bohoslovci podle diecézí:

České Budějovice	16
Hradec Králové	25
Litoměřice	13
Plzeň	2
Praha	16
<hr/>	
Celkem	72

Bohoslovci podle ročníků:

1. ročník	16
2. ročník	9
3. ročník	15
4. ročník	15
6. ročník	17
<hr/>	
Celkem	72

&

Farní knihovna - Aktuální stav farní knihovny

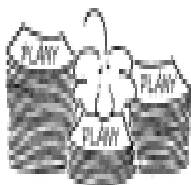
počet knih v kostele	314
počet knih na faře	beletrie 135
	básně 13
	duchovní 420
	dětské 135
	o modlitbě 14
	psychologie 64
	rodiny 3 (většina je zařazena v psychologii)
	životopisy 174
<hr/>	
počet knih celkem	1272 knih

Knihy si lze nejen půjčovat a v nabídce v kostele si je také kupovat. Kdyby někdo měl zájem o knihy jiné, objednáám mu je v knihkupectví Jonáš v Litoměřicích.

M. J.

O čem jednala Farní rada?

Zpráva ze 6. zasedání FR ze dne 13. 5. 2001

Farní rada se znovu sešla dne 13. 5. 2001. Neobdržela žádné podněty, a proto se zabývala pouze jediným bodem - opravy v kostele.

- **Opravy kostela**

V našem kostele se během měsíce května mnohé změnilo. Vystěhovaly se všechny přenosné věci, oltáře se přesunuly na střed a vše se přikrylo proti prachu. Postavilo se lešení a vysekalo se vedení pro elektriku. Konaly se i úklidové práce. Tímto děkujeme všem, kteří se zúčastnili jakoukoli formou těchto aktivit.

Farní rada se zabývala dalším postupem prací v kostele. Nyní bude potřeba odstěhovat staré varhany, vysekát elektriku na kůru, natáhnout elektrické vedení. Zazdění a vymalování kostela už bude práce pro odborné firmy. A bude se i uklízet! Tímto Vás znovu vybízíme, aby jste se i vy zapojili do pomocných prací. Kontaktovat můžete P. Jiráska. Stačí mu nabídnout svou pomoc, nebo telefonní číslo, aby vás mohl v případě potřeby oslovit.

Farní rada se znovu sejde 10. 6. 2001 v 19:00 na faře v Děčíně IV. Do té doby můžete znovu podávat své podněty pro jednání FR.

Zapsala Zuzana Bumbová

Pro přehled

jméno	funkce
P. Jirásek František	Předseda farní rady
Rejman Miloš	Místopředseda
Bumbová Zuzana	Zapisovatelka
Engelhart Jiří	Člen
Jirásková Marie	Člen
Koutná Šárka	Člen
Málek Jiří	Člen
Musil Antonín	Člen
Vopatová Ladislava	Člen

Setkávání rodin

„Neboť kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich.“ (Mt 18,20)

Květnové setkání rodin bude pro mne jedním z těch okamžiků, na které se nezapomíná. Manželé Kozlíkovi pozvali mezi nás vzácnou návštěvu pana a paní Rádlovi. Naslouchala jsem s velkým zaujetím zajímavému vy-

právění o počátcích setkávání křesťanských rodin zde v Děčíně, u jehož zrodu byli právě manželé Rádlovi. Můj velký obdiv patří všem, kteří se nenechali ničím odradit a zachovali Společenství křesťanských rodin dodnes.

Děkujeme za zajímavý večer a příjemné pohoštění.

Pane Bože, Ty jsi středem těchto našich setkání, která jsou pro nás příležitostí vzájemně se poznávat a posilovat ve víře i v životě. Bude-li to Tvá vůle, příští setkání se uskuteční 21. června 2001 v Horních Březinách u Bumbů.

Jarka Škodová

Pout' do Dolního Žlebu

I letos vás budeme zvat na putování do kostela Nejsvětější Trojice v Dolním Žlebu.

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2001			
3. června	1. července	5. srpna	2. září
7. října Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných		4. listopadu	2. prosince

vlakové spojení:

Děčín hlavní nádr.	13:01	14:28	Dolní Žleb	14:52	17:22	18:42
Čertova Voda	13:11	14:38	Čertova Voda	14:58	17:28	18:48
Dolní Žleb	13:18	14:45	Děčín hlavní nádr.	15:09	17:39	18:59

Sněmovní kroužek

Šest účastníků sněmovního kroužku se sešlo 20. května a diskutovalo nad tématickými okruhy 2. kapitoly: Rodina – manželství – žena.

2.1.1 Liší se vaše křesťanská rodina nějakým specifickým způsobem od ostatních rodin, které nežijí křesťanskou spiritualitu manželství?

Záleží na prioritách, kterým rodina dává přednost. Většinou zapadne mezi nekřesťanské rodiny, neodlišuje se, těžko může někoho ovlivňovat. Záleží také na stylu života rodiny. Ve většině případů přetrvává přizpůsobení se společnosti. Chybí křesťanská spiritualita rodiny současné doby.

2.1.3 Jak konkrétně může naše křesťanská rodina působit na okolní svět (proměňovat jej)?

Skrytým působením ve společnosti.

2.1.4 Máme ve své farnosti společenství rodin? Zveme do něj nevěřící nebo hledající?

Společenství rodin existuje, ale nerozšiřuje se, příležitostně se zvou i nevěřící i hledající.

2.1.5 Rodina je domácí církev. Jak se to uskutečňuje ve vaší rodině?

Pokud je úplná věřící rodina, pak není problému. Být znamením radosti, lásky a pokoje.

2.1.8 Jaká stránka problematiky rodiny by podle nás měla být v církvi přednostně řešena?

Pomáhat vytvářet podmínky pro stabilitu rodiny. Pomoc při výchově školních dětí – chybí organizace mimoškolní výchovy.

2.2.2 Jak vypadá v naší farnosti příprava na manželství? Jakým způsobem přiblížit mladým lidem tajemství manželství?

Snoubenci chodí na pravidelné katecheze, záleží na vnímavosti podaného slova. Chybí kurzy pro mladé a pro dívky.

2.2.3 Nerozlučitelnost manželství je pro mnohé nepochopitelná. Jak prohlubujeme ve snoubencích vědomí pevnosti a trvalosti manželského svazku?

K běžnému svazku manželství je literatury mnoho, ale ke křesťanskému málo.

2.2.4 Jak mohou zkušené manželé sloužit mladým lidem při jejich vstupu do manželství?

Těžko, komplex mládí a stárí, chybí vážnost a úcta ke starším. Tyto vztahy vymizely. Mladým chybí, aby se sami ptali.

2.2.5 Mohla by katolická církev lépe napomáhat rodinám? V čem?

Vzniká moře problémů, které je nutné řešit na vyšší rovině. Postrádáme centrum pro rodinu. Narušením mezilidských vztahů vzniká problém náročnosti na rodinu – postrádá výraznější pomoc nejen prarodičů (ti mnohdy jsou ještě zaměstnáni), ale i širší rodiny.

Masmédia svými programy spíše vytvářejí neúctu k hodnotám, nechotu a malé pochopení společnosti vůči křesťanským rodinám. Postrádáme křesťanské pořady, které by řešily nebo by dávaly návody, jak řešit výchovné problémy. Zde je církev nezastupitelná. Matky z početnějších rodin jsou přetěžovány.

2.3.2 Jak nacházíme rovnováhu v chápání úlohy matky rodiny a panny?

Kvalita rodiny upadá, mateřská role není doceněna. Dnešní společnost je stejně nemilosrdná, jako za totality. Žena je srdcem společnosti, dává život, teplo, lásku, cit. Ženy matky mají podřízené postavení s velmi malým přístupem do pracovního procesu. Mateřství ženy a duchovní mateřství panny je v rovnováze.

2.3.4 Doceňujeme plně hřivny povolání svobodných žen? Co by bylo třeba zlepšit, aby tyto ženy neustále nenarážely na program buď pro matky nebo pro řeholnice?

V povědomí lidí není známo, že tento program existuje.

2.3.5 Jak se uplatňují ženy v našem církevním společenství? Jaké uplatnění má u nás pastorační asistentka?

V naší farnosti pokud ženy nabídnou své síly, uplatňují se jako lektorky, varhanice, katechetky, kostelnice, zajišťování pomocných prací. Pastorační asistentka zaskakuje ve všech činnostech ženy a určitou část má trvale. Kromě toho působí jako akolytka a doprovází katechumeny.

Zpracovala S. Š.

Adopce na dálku

V neděli 6. 5. jsem byla v Praze na setkání se S. Marií Goretti, která zajišťuje adopci na dálku. O co se jedná? Je to projekt Arcidiecézní charity Praha, který je zaměřen na trvalou pomoc dětem, kterým jinak jejich rodiče nemohou poskytnout základní vzdělání ani dostatek potravy. Za finanční příspěvek je těmto dětem tato péče poskytnuta. Jedná se o 4400 Kč ročně na 1 dítě. Centrum této pomoci je v městečku Honavar na západním pobřeží Indie ve státě Karnataka, jeho duší je S. Marie Goretti, rodilá Indka.

Setkání s ní se uskutečnilo v domě Caritas na Karlově náměstí. Sestra Goretti vyprávěla o své činnosti a pak nám promítla film o nově vystavěné technické škole (něco jako naše učiliště), kde se děti učí šít na šicích strojích, pracovat s počítači, je tam elektromechanická dílna, zámečnictví aj.. Následovaly dotazy, některé zajímavosti: v oblasti, kde působí sestra Goretti, je 80 % hinduistů, 10 % muslimů, 2,5 % křesťanů. Charitativní činnost provozují jenom křesťané. K této akci Adopce na dálku je u nás v České republice přihlášeno 2204 rodin, tzn. 2204 dětí v Indii má zajištěnu školní docházku a tím také později možnost kvalifikované práce a větší výdělek. Např. v Belgii je těchto adopcí jenom 200 a v Holandsku 300. V posledních létech se adopce rozšířila ještě na Rwandu a Čečensko. Celkem je evidováno v Arcidiecézní charitě přes 3000 adopcí, jsou v tom také adopce do Litvy a Lotyšska. Jak se tato pomoc Indii dostala k nám do Čech, do tak vzdálené země? V roce 1995 se v Taizé setkal jeden Čech s jedním Indem a při rozmluvě po projevení zájmu dostal Čech kontakt na sestru Marii Goretti. Církev je opravdu mezinárodní ...! Jak se vybírají děti pro adopci? Sestra s jedním knězem (který byl také na setkání přítomen) mají 22 spolupracovníků a vybírají děti z nejchudších rodin, které opravdu nemají možnost posílat děti do školy. Musí být zájem z rodiny dítě do školy posílat, a dítě musí mít předpoklady k učení. To, co je u nás samozřejmost a povin-

Dětin - Podmokly

nost, je v Indii něco mimořádného. Zrovna tak zdravotní pojištění, to tam neexistuje, takže když je někdo nemocen, musí si všechnu péči platit sám. A když je někdo chudý a nemá ani na nejnужnější obživu Proto umírá hodně lidí, že nemají peníze na zaplacení nemocnice. Projekt Adopce na dálku má v Indii také jednu nemocnici pro chudé, kterou sponzoruje Španělsko. Indická vláda nepřispívá ničím, vše je zajišťováno z darů. Mimo Adopci na dálku, zajišťuje S. Goretti projekt o psychicky nemocné a alkoholiky, nemocné tuberkulózou, opuštěné, o které se nikdo nestará, pro rodiny, které nemají kde bydlet, 300 rodin dostává jídlo.

Sestra Goretti a její spolupracovníci jsou velmi vděční těm, kteří pomáhají chudým dětem v Indii.

Kdyby někdo měl zájem o bližší informace o Adopci na dálku, je možné je získat na faře v Podmoklech.

M. Jirásková

Loutkové představení

Milí přátelé, dříve než si začnete užívat prázdnin zveme vás na loutkové představení, které se uskuteční 24. 6. 2001 v 15:00 na podmokelské faře na Husově náměstí. Tentokrát připravujeme dvě kratší pohádky:

Princezna Rozmařila

Veselý šved

J. Š.

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2001	Sbírky		Mimořádné sbírky		
	vybráno		částka		účel
	Podmokly	Jílové	Podmokly	Jílové	
Leden	8 414 Kč	3 097 Kč	0 Kč	0 Kč	
Únor	3 070 Kč	734 Kč	2 790 Kč	1 710 Kč	Svatopetrský haléř
Březen	4 078 Kč	569 Kč	1 800 Kč	500 Kč	Na uprchlíky
Duben	8 489 Kč	2 061 Kč	0 Kč	0 Kč	
Součet	24 051 Kč	6 461 Kč	4 590 Kč	2 210 Kč	

- Motto: „Přeruš studium a věnuj se naplno studentskému životu.“

Jara da Cimrman

Mše sv. v Děčíně po dobu dočasného uzavření kostela svatého Františka z Assisi (od 23. 4. ÷ 4. 8.)

	fara Děčín IV	mši slouží	kostel Bynov	mši slouží	kostel sv. Václava	mši slouží	kostel sv. Kříže	mši slouží	kaple sester Nebočady	mši slouží
pondělí	7:00	PFJ	-	-	-	-	17:30	*	-	-
úterý	-	-	-	-	-	-	7:00	*	18:00	PFJ
středa	7:00	PFJ	-	-	-	-	17:30	*	-	-
čtvrtek	-	-	17:30	PFJ	-	-	7:00	*	-	-
pátek	-	-	-	-	17:30	PFJ	-	-	-	-
sobota	-	-	19:00	PFJ	-	-	8:00	*	-	-
neděle	-	-	-	-	8:00	V ¹	10:00	*	-	-
	-	-	-	-	17:30	V ²	-	-	-	-

Vysvětlivky:

- PFJ - P. F. Jirásek
 * - P. J. Fexa, P. P. Procházka
 V¹ - 1. a 3. neděle v měsíci P. F. Jirásek
 V² - P. F. Jirásek, 1. neděli v měsíci od 16:30 řeckokatolická mše

Komu zůstávají doma přečtené **noviny a časopisy**, můžete je přinést do kostela. Mohou posloužit českým občanům uvězněným v Německu. Jsou velmi vděční za každou možnost si něco českého přečíst.

P. František

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

- ♦ **Prvá společná ranní nedělní mše u sv. Václava** – 29. 04. 2001. Účast asi 100 lidí z obou farností. Někdo si všiml některých odlišností, budeme se více poznávat. V kostele někteří z nás postrádali velikonoční svíci, která se do kostela přináší jen při mimořádných událostech
- ♦ **Prvá květnová neděle ráno u sv. Václava** – Před zahájením mše svatě růženec zaměřený na mariánský měsíc. Opět se nás sešlo něco málo přes 100 lidí. Napočítal jsem 34 těch, co měli otevřený zpěvník. Podle zpěvu známé písně (navíc se zpívala před týdnem) jich zpívala možná polovina vlastníků zpěvníku Přitom každý farník by měl vlastnit svůj kancionál a brát si jej na mši – u sv. Václava není tolik zpěvníků! Je to smutný pohled na němé postavy sedící v lavicích. Při mši nám rozsvícená svíce se svícem připomínala náš kostel.
- ♦ **Kontrolní otázky pro děčínské farníky** – Měli by se naši kněží zabývat více o zpěv v kostele a nabádat farníky k této účasti při mši svaté? Je zpěv v kostele vůbec potřeba? Zpíváme si doma, zpíváme dětem, zpíváme v kostele, vedeme děti ke zpěvu v kostele? Stačí našim dětem do života wolkmen, mobil, televize, video, rádio, diskotéka? Napište své odpovědi, pokud je dostanu, budu se snažit je uveřejnit.
- ♦ **Varhany odvezeny** – Ano, varhany již na našem kůru nenajdete. Byly v pátek 18. května 2001 odvezeny kamionem a budou postaveny na kůru kostela ve Stráži pod Ralskem. Až budou v provozu a dozvím se o tom, dám vám vědět.
- ♦ **Cestování městským autobusem do Rokole** – Do poslední chvíle nebylo jasné, zda se podaří zajistit autobus na pouť do Rokole. Nakonec jsme jeli městským autobusem (číslo 123), který tuto nemalou vzdálenost zdolal na jedničku. Dík patří i příjemnému a ochotnému řidiči. Podle ohlasů se pouť velice líbila. Na rozdíl od té poslední (svěcení kapličky) nepršelo, i když počasí bylo zprvu dost podobné. Odpoledne se ale sluníčko dalo do práce a svítilo a hřálo až do večera. Více ve zvláštním článku.
- ♦ **Právě teď!** - Toto číslo časopisu vychází v době, ve které prakticky veškerý volný čas věnuji pracím spojených s novou elektroinstalací v kostele. Proto se omlouvám za případné nedostatky, na které v tomto čísle narazíte. Děkuji zároveň tímto za velký počet příspěvků, pro které bylo nutno právě toto číslo rozšířit.

R. S.

- „Pane doktore,“ svěruje se lékaři pacientka v nejlepších letech. „Po každém obědě na mě přichází spánek. Co mám dělat, abych neusnula u stolu?“ „Lehněte si na kanape, milostivá paní.“

! stále bez záruky !**Z farnosti Děčín I****F Pravidelné akce farnosti v Děčíně I**

◆ Každou první sobotu v měsíci (2. června) se koná pouť do mariánského kostela v Horní Polici. Společný odjezd vlakem je z Hlavního nádraží v 9:27 (z Východního 9:32) a mše svatá začíná v 10:30. Návrat je vlakem ze Žandova v 12:54.

◆ Každou první neděli v měsíci (3. června) se koná v kostele sv. Václava a Blažeje od 16:30 řeckokatolická bohoslužba.

◆ Každou sobotu od 19:00 je možnost se zúčastnit společné modlitby při mariánském večeradle na faře v Křížové ulici.

◆ Každý čtvrtek od 20:00 do 22:00 je možnost prožít tichou adoraci v kapli u Malých sester Ježíšových v Boleticích.

F Aktuality z farnosti v Děčíně I

◆ Dozvěděl jsem se, že na velikonoce 2001 byly opravdu vydány Farní informace. Nedostal jsem je ani v elektronické, ani vytištěné podobě. Proto jsem se nemohl o nich v minulém čísle zmínit. Podařilo se mi je opatřit dodatečně a tak mohu napsat více.

◆ Nejpodstatnější informací je příspěvek Pavla Bumby, jehož prvý odstavec zde uveřejňuji:

Milí bratři a milé sestry v Kristu!

Po delší odmlce se k vám opět dostaly Farní informace, které již nebudou vycházet pravidelně, ale spíš příležitostně, podle aktuální potřeby sdělení informací. Budou jen velmi jednoduché a jejich obsah bude do značné míry záviset též na vašich příspěvcích, požadavcích a ochotě komunikovat s farní rodinou, jejímiž jsme všichni členy.

Je škoda, že pravidelné informace se již nevydávají. Nabízí se otázka – proč? Možná jednou k pravidelnosti opět dojde. Myslím si, že je to v dnešní době jakýsi standard i ve vesnických farnostech, natož ve městech. V těch větších si pak jednotlivé farnosti vydávají informace své. Jen bych touto cestou prosil (po kolikáté?), kdybych mohl (R. Sticha) dostávat při vydání Farních informací jeden výtisk. Nemám v úmyslu se „vnucovat“, ale bylo by asi dobré, aby ten, kdo v jednom městě píše také farní časopis, věděl o svých sousedech trochu více, než to, že existují. Je mi líto, že to stále pokulhává. A jeden čas to vypadalo tak slibně?!

◆ Mimo velikonočního úvodníku, rozpisu bohoslužeb v našem městě od Zeleného čtvrtka po Velikonoční pondělí a pěkně provedeného přehledu hospodaření farností Děčín a Hřensko za minulý rok (včetně srovnání s rokem 1999) je zde příspěvek J. Skřivánkové o Misijním koláči, který padl na 4. postní neděli (radostnou).

♦ Nabídka – je nadpis poslední strany. Jsou zde uvedeny akce na duben, které nemá cenu již popisovat. Je zde i hezká informace, že na velikonocní pondělí byli farníci pozváni na faru na setkání farní rodiny. Jen je škoda, že se neobjevila informace o pouti, kterou pořádá v květnu Schönstattské hnutí do Rokole.

• „Proč jsi tak smutný,“ zeptal se přítel mladého lékaře. „Zemřel nám náš primář,“ řekl ustaraně lékař. „No to se nedá nic dělat. Ale on vám brzy přijde jistě zase nový.“ „To vím také, ale nebude asi mým strýčkem.“

Slavnosti a svátky

LITURGIE

3.	6. Slavnost Seslání Ducha svatého
10.	6. Slavnost Nejsvětější Trojice
14.	6. Slavnost Těla a Krve Páně
22.	6. Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova
24.	6. Slavnost Narození sv. Jana Křtitele
29.	6. Slavnost sv. Petra a Pavla, apoštolů

Významné dny

1.	6. Mezinárodní den dětí
5.	6. Světový den životního prostředí
26.	6. Mezinárodní den boje proti narkomanii

Výroční dny biskupů

1.	6. Kard. Vlk	převzetí arcidiecéze - 10. výročí (1991)
6.	6. Mons. Duka	jmenován biskupem (1998)
11.	6. Mons. Liška	biskupské svěcení (1988)
	Mons. Liška	svátek
21.	6. Mons. Paďour	kněžské svěcení (1975)
22.	6. Mons. Duka	kněžské svěcení (1970)
23.	6. Kard. Vlk	kněžské svěcení (1968)
	Mons. Graubner	kněžské svěcení (1973)
24.	6. Mons. Coppa	svátek
26.	6. Mons. Kajnek	kněžské svěcení - 25. výročí (1976)
	Mons. Malý	kněžské svěcení - 25. výročí (1976)
27.	6. Mons. Cikrle	kněžské svěcení - 25. výročí (1976)
	Mons. Radkovský	kněžské svěcení (1970)

Setkávání

- ◆ každou 1. neděli ráno v kostele - dětská mše svatá
- ◆ každou 1. neděli od 13:45 Dolní Žleb
- ◆ každou 2. neděli od 18:30 na faře - setkání Farní rady
- ◆ každou 3. neděli od 14:30 na faře - sněmovní kroužek
- ◆ každé 3. úterý při večerní mši svaté - dětská mše svatá (až od znovuotevření našeho kostela)
- ◆ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ◆ každé úterý od 18:15 na faře - nácvik schůly
- ◆ každé úterý od 19:00 na faře - setkání mládeže
- ◆ každou středu od 9:00 na faře - setkání maminek
- ◆ každý čtvrtek po večerní mši svaté - adorace
- ◆ každý 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ◆ každého 13. v měsíci v 18:30 - Fatimský večer

Setkávání v Jílovém

- ◆ vyučování náboženství pro děti - v neděli 11:30 - 12:15
- ◆ setkávání na faře (modlitba a rozhovory) - každý pátek od 20:00

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Pozor!!! Po dobu oprav kostel uzavřen.

Rozpis mší svatých viz tabulka uvnitř tohoto čísla.

Neděle	08:30	17:30
Pondělí	07:00	
Úterý		17:30
Středa	07:00	
Čtvrtek		17:30
Pátek	07:00	(17:30 jen o první pátek)
Sobota		19:00 (Bynov)

Pořad bohoslužeb v kostele Nejsvětější Trojice - Jílové

Neděle 10:30

☞ Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v Ne 24. června 2001, před 1. nedělí v červenci. ☪